

РЕШЕНИЕ

№ 729

гр. Силистра, 14.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на четиринадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мария Н. П.

при участието на секретаря И. М. И.
като разгледа докладваното от Мария Н. П. Гражданско дело №
20213420101575 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Делото е образувано по искова молба от Д. А. П. против Е. Б. Р. и К. Р. В., в която ищецът твърди, че през 1990 г. заживял на съпружески начала с майката на ответницата Л. М., която на 03.12.1990 г. закупила недвижим имот със следните актуални характеристики по кадастрална карта: самостоятелен обект в сграда с идентификатор по кадастралната карта на гр. С., одобрена със заповед РД-18-66 от 02.06.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК с административен адрес: гр. С., ул. "Т." № .., ет. .., ап. .., представляващ апартамент с площ от 48,59 кв.м., състоящ се от дневна, спалня, кухня и сервизни помещения, ведно с прилежащото му избено помещение № ..с площ от 3,60 кв.м. и 1,58 % идеални части от общите части на сградата и 13,53 ид.ч. от правото на строеж. Продажната цена на имота била заплатена чрез отпуснат на съжителката му кредит, който ищецът погасил окончателно през 1994 г., като отделно той се грижил и за нейната дъщеря, която се отнасяла към него като с баща. Животът на ищеца бил свързан с постоянни пътувания и престои в различни държави, поради което след като Л. М. се развела с предишния си съпруг, двамата с ищеца сключили брак на 29.09.2001 г. в гр. Р., Н., С., който факт те не скрили от своите познати и от ответницата. През м. декември 2020 г. ищецът се разболял и постъпил в болница в Х. а през м. февруари 2021 г. претърпял тежка операция, като съпругата му не могла да го придружи поради избухналата Ковид епидемия. Въпреки това съпрузите поддържали връзка по телефона и за последен път се чули на 19 март 2021 г., но няколко дни по – късно, докато ищецът все още се намирал в болничното заведение, узнал, че съпругата му е починала. Болничният му престой продължил още два месеца, а

след това му било предписано стационарно лечение и рехабилитация; в края на м. септември 2021 г. ищецът узнал от свои познати, че ответницата продала апартамента на своята майка на втория ответник, възползвайки се от удостоверение за наследници, в което той не фигурирал като наследник поради обстоятелството, че сключеният в С. брак с наследодателката не бил признат в Б. с оглед нереализирането на процедурата по съставяне на български акт за гражданско състояние. Поради изложените причини ищецът моли съда да признае за установено по отношение на ответниците, че той е собственик на $\frac{1}{2}$ ид.ч. от процесния имот, да прогласи нищожността на договора за покупко – продажба, обективиран в НА № .., т. ..по описа на СВ- С. за 2021 г., както и да му бъде признато правото да изкупи частта на другия съсобственик за цената по НА в размер на 12500 лв. Счита, че договорът за покупко – продажба, обективиран в НА № .., т. ..по описа на СВ- С. за 2021 г., е нищожен поради противоречието си със закона и с добрите нрави, тъй като касае продажбата на чужда вещ, и има за цел да го увреди. В случай, че искът му за изкупуване бъде отхвърлен, ищецът моли съда да осъди втория ответник да му предаде владението върху $\frac{1}{2}$ ид.ч. от имота. Претендира направените по делото разноски.

Ответникът К. Р. В. оспорва предявените искове с аргумента, че към момента на сключване на договора за покупко – продажба, обективиран в НА № .., т. ..по описа на СВ- С. за 2021 г., ищецът не е имал качеството на наследник на наследодателката, тъй като до надлежното съставяне на акт за граждански брак от длъжностно лице по гражданското състояние в България правните последици, които българското право свързва с брака, не настъпват автоматично за сключени в чужбина бракове от български граждани, т.е. съставения в Б. акт за граждански брак няма обратно действие. Отделно от това липсата на български акт за граждански брак към момента на сделката разкривал добросъвестността на ответника, който не е можел да знае, че трети лица имат претенции спрямо имота. Счита също така, че ищецът е осъществил злоупотреба с право, тъй като е задействал процедурата по признаване на сключения в С. брак единствено с цел да атакува договора за покупко – продажба на процесния имот. Отделно от това той не изпълнил задължението си по чл. 70, ал. 2 ЗГР за своевременно уведомяване на компетентните органи по гражданска регистрация за сключения от него брак в чужбина (той не предприел действия в тази насока в продължение на 20 години), поради което същият не следвало да черпи права от собствената си неизправност.

Ответникът оспорва истинността на удостоверение за сключен граждански брак №от 12.10.2021 г. и удостоверение за наследници № 5639 от 13.10.2021 г., издадени от длъжностното лице по гражданска регистрация в Община Силистра, тъй като удостовереното в тях не отговаряло на действителното фактическо положение, както и удостоверение за сключен брак №, издадено от властите в щ. Н. поради същите причини. Счита, че представеното от ищеца удостоверение за сключване на брак, издадено от властите в щата Невада и придружено с превод на български език не е отговаря на изискванията на чл. 70, ал. 2 ЗГР, тъй като върху документа не е положен апостил. Излага подробни аргументи относно необходимостта от тази заверка, като счита, че длъжностното

лице по гражданско състояние в гр. С. неправилно въз основа на тези документи е издало удостоверение за граждански брак, съответно удостоверение за наследници, в което като наследник на починалото лице фигурира и ищецът.

Изразява становище, че договора за покупко – продажба на чужда вещ не е нищожен, а единствено не поражда вещноправно действие, счита, че евентуалното погасяване на заема на наследодателката от ищеца не води до придобиване на вещни права, а също така оспорва ревандикационния иск с довода, че към момента имотът не се намира в негова фактическа власт, тъй като самият ответник пребивавал във В.. При отхвърляне на иска претендира направените по делото разноски.

Ответницата Е. Б. Р. чрез назначения си по делото особен представител също оспорва исковете и моли съда да ги отхвърли като неоснователни. Счита, че при сключването на договора за покупко – продажба, обективиран в НА № .., т. ..по описа на СВ- С. за 2021 г., са спазени всички законови изисквания, тъй като тя е фигурирала като единствен наследник на майка си в удостоверението за наследници. Счита, че поради обстоятелството, че процесният имот е закупен от майка □ по време на първия □ брак е възможно той да е придобит в режим на СИО с първия □ съпруг, което сочи, че и ищецът не притежава ½ ид.ч. от него.

След като прецени представените по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа и от правна страна следното:

Предявените искове са с правно основание чл. 124 ГПК, чл. 26, ал. 1, пр. 1 и 3 ЗЗД, чл. 33, ал. 2 ЗС, а евентуалният – чл. 108 ЗС.

От представен по делото договор от 03.12.1990 г. за продажба на държавен недвижим имот по реда на НДИ е видно лицето Л. М. Р. закупило апартамент № .., ет. ., бл. Д. ., ул. „А.В.“ № .., представляващ към настоящия момент (видно от останалите доказателства по делото) самостоятелен обект в сграда с идентификаторпо кадастралната карта на гр. С., одобрена със заповед РД-18-66 от 02.06.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК с административен адрес: гр. С., ул. “Т.” № .., ет. ., ап. ... Към момента на сключване на договора Л.М. не се намирала в брачни отношения с друго лице, видно от съдебно решение № 281 от 03.12.1975 г. по гр.д. № 403 по описа на Силистренски окръжен съд за 1975 г., чрез което е прекратен с развод брака □ с нейния бивш съпруг Б. Ц. Р. (с това решение е възстановено предбрачното □ фамилно име „С.“). От удостоверение за сключен граждански брак, издадено от Община С. въз основа на акт за граждански брак от 12.10.2021 г., е видно, че тя встъпила в брак с ищеца на 29.09.2001 г. в С., който факт бил регистриран в страната на 12.10.2021 г. чрез съставянето на посочения акт за гражданско състояние. Не следва да се обсъждат възраженията на ответника за липса на заверка апостил върху представеното от ищеца удостоверение за сключване на брак, издадено от властите в щата Невада, тъй като от представените в първото съдебно заседание доказателства стана ясно, че такава заверка е извършена, като в този си вид удостоверението е послужило като основание за съставяне на акта за граждански брак от Община С.. По настоящото дело бе открита процедура по оспорването верността на този документ с твърдението, че удостоверения в него факт не се е

осъществил, но ответникът К. Р. В. не ангажира доказателства в подкрепа на тази своя теза, поради което следва да се приеме, че актът за гражданско състояние възпроизвежда точно съдържанието на удостоверението за сключен брак, което на свой ред установява на основание чл. 179, ал. 1 ГПК факта, за който е било издадено, а именно сключването на брака между ищеца и Л. С. на посочените в него дата и място.

Л. М.С. починала на 23.03.2021 г., към който момент бракът □ с ответника все още не бил регистриран в Б. и за него не бил съставен български акт за гражданско състояние, поради което нейната дъщеря, ответница по делото, се снабдила с удостоверение за наследници на своята майка, в което тя фигурирала като единствен неин наследник. Ползвайки се от този документ тя се легитимирала пред втория ответник като единствен собственик на спорния имот и чрез НА № .., т. ..по описа на СВ – С. за 2021 г. му прехвърлила чрез договор за покупко – продажба правото на собственост върху него срещу продажна цена в размер на 25000 лв.

Съдът не споделя тезата на ответника, че регистрацията в Б. на сключен в чужбина граждански брак има конститутивно действие и че именно тя поражда правата и задълженията, които българското законодателство свързва с възникването на брачната връзка. Произтичащите от брака имуществени права, включително и правото на наследяване на съпруга след смъртта му, възникват със сключването на брака, който е елемент от фактическия състав на наследяването, а не с неговата регистрация в страната (ако е сключен в друга държава), тъй като в българското законодателство не съществува правна норма, която да обвързва действието на брачния договор с процедурата по чл. 70 ЗГР. Действително когато бракът е сключен в България съставянето на акт за гражданско състояние има конститутивно действие, но това е така защото актът представлява форма за неговата действителност, а не защото е отразен в регистрите на актовете за гражданско състояние, въпреки че последното е закономерна последица от неговото издаване. Когато бракът е сключен в друга държава съставеният в Б. акт за брак има значението на свидетелстващ документ, който удостоверява възникването на брачната връзка в един предходен момент, а не я поражда. Въпреки че сключен брак, който не е регистриран в страната, няма да бъде взет под внимание при издаването на съответните свидетелстващи документи, съдът не намира основание да отрече неговите последици, тъй като те настъпват по силата на съответната материалноправна норма, без оглед на отразяването на брака в съответните държавни регистри. На съда не е известна съдебна практика, според която несъставянето на другите актове за гражданско състояние (за раждане и за смърт), които също както актовете по чл. 72, ал. 3 ЗГР имат свидетелстващ характер, се приравнява на правна невъзможност за реализиране на последиците от тези факти (раждането и смъртта); всъщност трудностите при упражняването на правата, възникнали с настъпването на фактите, се дължат на липсата на документи, които ги удостоверяват, но след снабдяването с такива последиците от тях ще се считат настъпили от момента на осъществяването им, а не от някакъв по – късен момент. След като в практиката няма спор относно момента, в който настъпват последиците от другите факти, определящи гражданското състояние на лицата,

съдът счита, че не може да има съмнения относно последиците от сключването на брак и тяхното проявление във времето, т.е. че същите настъпват от момента на сключването на брака, което в частност означава, че ищецът е наследил съпругата си след нейната смърт, а не след регистрирането на брака в Община С.. Съдът не споделя разрешението, дадено в цитираните от ответника съдебни решения на първа и въззивна инстанция по едно и също дело, второто от които не е допуснато до касационно обжалване не поради съществуването на непротиворечива практика по спорния въпрос, а поради несъответствието на изложението по касационната жалба с разясненията по т. 4 от ТР № 1 от 19.02.2010 г. по тълк.д. № 1/2019 г. на ВКС, ОСГК; същевременно в посочените от ищеца съдебни актове – решение № 118 от 21.12.2017 г. по гр.д. № 4596/2016 г. на ВКС, 1-во г.о. и определение № 99 от 11.02.2022 г. по гр.д. № 3064/2021 г. на ВКС, 3-то г.о. е възприето именно становището, че правните последици от сключения в чужбина брак настъпват от момента на сключването му, а не от регистрирането му страната, което становище възприема и настоящия съдебен състав поради изложените по – горе причини. В конкретния случай съпрузите не са изпълнили задължението си по чл. 70 ЗГР да предоставят длъжностното лице по гражданско състояние препис от акта си за брак, но законът не санкционира тяхното бездействие със загубата на правата, произтичащи от брака, поради което и съдът няма основание да приложи подобна санкция спрямо ищеца, като приеме, че качеството му на наследник на неговата съпруга е възникнало не в момента на откриване на наследството, а на по – късен етап, след съставянето на българския акт за граждански брак.

Изхождайки от принципа, че никой не може да прехвърли повече права от тези, които притежава, съдебната практика приема, че договор за продажба на чужда вещ не произвежда вещно – прехвърлителен ефект, т.е. купувачът по нея не придобива вещни права върху предмета на договора, който обаче представлява валидна правна сделка, пораждаща своето облигационно действие между страните. Ако законодателната уредба предвиждаше нищожността на подобни договори, то не би съществувал института на евикцията по чл. 189 и следващите от ЗЗД, който регламентира правото на купувача да развали договора, както и да упражни правата си на евициран купувач по този закон (а развалянето предполага валидно правоотношение, по което едната от страните виновно не изпълнява задълженията си). Действително продажбата на чужда вещ е морално укорима постъпка (ако продавачът е бил наясно с обстоятелството, че вещта не му принадлежи), но общо формулираното в чл. 26, ал. 1, пр. 3 ЗЗД основание за нищожност – накърняване на добрите нрави, не намира приложение в ситуация, в която законът обвързва същият факт с други последици или с друг порок на сделката. В конкретния случай използвайки неистински документи, легитимиращи я пред купувача като единствен наследник на нейната майка, първата ответница, ако е знаела за съществуването на още един наследник, е въвела в заблуждение своя съконтрагент относно действителния обем на правата, които му прехвърля; законът обаче квалифицира тези действия като основание за унищожаемост по чл. 29 ЗЗД, което сочи, че макар измамата да предполага поведение, несъответно на възприетите в обществото морални норми, законът обвързва същото с друг вид порок на сделката, а не с нейната нищожност поради нарушаването на добрите нрави. Поради изложените причини съдът

приема, че искът за обявяване нищожността на договора за покупко – продажба, НА № .., т. ..по описа на СВ – С. за 2021 г. поради противоречието му с добрите нрави се явява неоснователен и като такъв същият следва да се остави без уважение. Както по – горе се посочи сключването на този договор не засяга собственическите права на ищеца, тъй като друго лице – несобственик, не разполага с правомощието да ги прехвърли на купувача, поради което искът за тяхното установяване се явява основателен и следва да се уважи, като ищецът биде признат за собственик на $\frac{1}{2}$ ид.ч. от спорния имот по наследство от своята съпруга.

Съгласно чл. 33, ал. 1 ЗС съсобственикът може да продаде своята част от недвижимия имот на трето лице само след като представи пред нотариуса писмени доказателства, че е предложил на другите съсобственици да купят тази част при същите условия и декларира писмено пред него, че никой от тях не е приел това предложение, като според ал. 2 на същата разпоредба ако декларацията по предходната алинея е неистинска или ако третото лице купи частта на съсобственика при условия, уговорени привидно във вреда на останалите съсобственици, заинтересованият съсобственик може да изкупи тази част при действително уговорените условия. Искът трябва да се предяви в двумесечен срок от продажбата. В конкретния случай, сключвайки договора за покупко – продажба, НА № .., т. ..по описа на СВ – С. за 2021 г., ответницата е прехвърлила на купувача единствено реално притежаваните от нея вещни права, възлизащи на $\frac{1}{2}$ ид.ч. от правото на собственост с оглед дяла \square от наследството на нейната майка съгласно разпоредбите на чл. 5, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗН, с което тя е допуснала реализирането на хипотезата на чл. 33, ал. 1 ЗС, тъй като се е разпоредила с частта си в полза на трето на собствеността лице, без да предложи на другия съсобственик да изкупи дяла \square при уговорените в конкретната сделка условия. Неосъществяването на процедурата по чл. 33, ал. 1 ЗС обосновава основателност на иска за изкупуване на частта от имота, продадена на ответника В. (който освен това е своевременно предявен), поради което изкупуването следва да бъде допуснато при условията от нотариалния акт, а именно срещу заплащане на продажна цена в размер на 12500 лв.

Тъй като ревандикационният иск на Д. А. П. е предявен в условията на евентуалност (ако не бъде уважен иска за изкупуване) същият не следва да бъде разглеждан, при положение че поставените от ищеца предпоставки за произнасяне по него не са се осъществили. Неоснователни са възраженията на ответника В., че ищецът е осъществил злоупотреба с право, тъй като е задействал процедурата по признаване на сключения в С. брак единствено с цел да атакува договора за покупко – продажба на процесния имот; този договор засяга интересите му като наследник на неговата съпруга, поради което единствения възможен начин да ги защити е провеждането на процедурата за регистриране на брака с оглед необходимостта да докаже семейната си връзка с починалото лице. Чл. 8, ал. 2 ЗЗД гласи, че лицата се ползват от правата си, за да задоволяват своите интереси, като в конкретния случай не са налице данни, че ищецът е упражнил правото си за регистрира брака си с Л. С. не заради интересите си, а с цел да увреди трето лице; всъщност неговите

интереси изискват провеждането на съдебна процедура по установяване на собственическите му права върху спорния имот и обстоятелството, че те са несъвместими с правата на ответника В. по НА № .., т. ..по описа на СВ – С. за 2021 г., не води на извод за злоупотреба с право, а тъкмо напротив - за законосъобразното упражняване на правото му на иск в защита на законен и реален имуществен интерес.

Фактът, че при сключването на договора за покупко – продажба по НА № .., т. ..по описа на СВ – С. за 2021 г. ответникът В. не е бил запознат с наличието на още един собственик на жилището, предмет на договора, не променя направените по – горе изводи, тъй като неговата добросъвестност не е основание за придобиването на правата, спрямо които посочената правна сделка не проявява транслативно действие, тъй като те не фигурират в имуществото на неговия праводател. Добросъвестността има правно значение когато конкретна законова разпоредба □ придава такова, като в конкретния тя е относима към други евентуални права на купувача (свързани с придобивната давност, владението, евикцията и др.), но не и към възникването на собственически права на оригинален способ, т.е. без те да са съществували в патримониума на лицето, които се е разпоредило с тях.

Поради частичното уважаване на исквете на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноски по съразмерност в размер на 111,13 лв. за държавна такса (55,57 лв. за установителния иск и още толкова – по иска за изкупуване, като държавна такса по иска за нищожност на договора - 111,13 лв., не следва да се присъжда), 1333,33 лв. за адвокатски хонорар (2/3 от общо заплатения хонорар поради отхвърлянето на единия от трите основни иска), 400 лв. за особен представител, 6,66 лв. за съдебни удостоверения и 8,33 лв. за вписване на исковата молба. Разноски снабдяване с данъчна оценка и скица не следва да се присъждат, тъй като по делото не са представени доказателства за техния размер, а посочените по горе разноски следва да се заплатят по равно от двамата ответници с изключение на разноските за назначаване на особен представител, които следва да се поемат единствено от призованата по реда на чл. 47 ГПК ответница. Поради отхвърлянето на иска за нищожност на процесния договор на основание чл. 78, ал. 3 ГПК в полза на ответника В. следва да се присъдят разноски по съразмерност, а именно 100 лв. за адвокатски хонорар и 1,66 лв. за съдебно удостоверение. Воден от горното и на основание чл. 235 ГПК Силистренският районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за установено по отношение на Е. Б. Р. с ЕГН *****, родена на г., гражданин на Р.ф., с паспорт №, изд. на 28.04.2021 г. от МВД 0640 – Р. ф. валиден до 28.04.2026 г., и К. Р. В. с ЕГН ***** от гр. С., ул. „Д.“ № .., ет. .., ап. .., че Д. А. П. с ЕГН ***** от гр. С., ул. „Д.“ № .., вх. .., ет. .., ап. ..е собственик по наследство от съпругата си Л.М. С.на ½ ид.ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор (.....) по кадастралната карта на гр. С., одобрена със заповед РД-18-66 от 02.06.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК, находящ се в сграда с идентификатор

(.....), построена в имот с идентификатор (.....), с административен адрес: гр. С., ул. "Т." № ..(.....и.....), ет. (...), ап. (...), представляващ апартамент с площ от 48,59 кв.м. (четиридесет и осем цяло и петдесет и девет кв.м.), състоящ се от дневна, спалня, кухня и сервизни помещения, ведно с прилежащото му избено помещение № ..(.....и ...) с площ от 3,60 кв.м. (три цяло и шест десети кв.м.) и 1,58 % (едно цяло и петдесет и осем процента) идеални части от общите части на сградата и 13,53 ид.ч. (тринадесет цяло и петдесет и три ид.ч.) от правото на строеж, при съсед: на същия етаж – СОС с идентификатории, под обекта - СОС с идентификатори, над обекта - СОС с идентификатори

ОТХВЪРЛЯ като неоснователен иска, предявен от Д. А. П. с ЕГН ***** от гр. С., ул. „Д.“ № ..., вх. ., ет. ., ап. ..против Е. Б. Р. с ЕГН, родена наг., гражданин на Р. ф., с паспорт №, изд. на 28.04.2021 г. от МВД 0640 – Р. ф., валиден до 28.04.2026 г., и К. Р. В. с ЕГН ***** от гр. С., ул. „Д.“ № ..., ет. ., ап. ..., чрез който ищецът моли съда да признае нищожността на договора за покупко – продажба, обективиран в НА № .., т. ..по описа на СВ – С. за 2021 г., с предмет самостоятелен обект в сграда с идентификатор(.....) по кадастралната карта на гр. С. одобрена със заповед РД-18-66 от 02.06.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК, находящ се в сграда с идентификатор(.....), построена в имот с идентификатор (.....), с административен адрес: гр. С., ул. "Т." № ..(..и ..), ет. (...), ап. ..(.....), представляващ апартамент с площ от 48,59 кв.м. (четиридесет и осем цяло и петдесет и девет кв.м.), състоящ се от дневна, спалня, кухня и сервизни помещения, ведно с прилежащото му избено помещение № ..(..и ..) с площ от 3,60 кв.м. (три цяло и шест десети кв.м.) и 1,58 % (едно цяло и петдесет и осем процента) идеални части от общите части на сградата и 13,53 ид.ч. (тринадесет цяло и петдесет и три ид.ч.) от правото на строеж, при съсед: на същия етаж – СОС с идентификатории, под обекта - СОС с идентификатори, над обекта - СОС с идентификаторипоради накърняване на добрите нрави.

ДОПУСКА в полза на ищеца Д. А. П. с ЕГН ***** от гр. С., ул. „Д.“ № ..., вх. ., ет. ., ап. ..изкупуване на 1/2 ид.ч. от самостоятелен обект в сграда с идентификатор (.....) по кадастралната карта на гр. С., одобрена със заповед РД-18-66 от 02.06.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК, находящ се в сграда с идентификатор(.....), построена в имот с идентификатор(.....), с административен адрес: гр. С., ул. "Т." № ..(..и ..), ет. (...), ап. ..(.....), представляващ апартамент с площ от 48,59 кв.м. (четиридесет и осем цяло и петдесет и девет кв.м.), състоящ се от дневна, спалня, кухня и сервизни помещения, ведно с прилежащото му избено помещение № 33 (тридесет и три) с площ от 3,60 кв.м. (три цяло и шест десети кв.м.) и 1,58 % (едно цяло и петдесет и осем процента) идеални части от общите части на сградата и 13,53 ид.ч. (тринадесет цяло и петдесет и три ид.ч.) от правото на строеж, при съсед: на същия етаж – СОС с идентификатории, под обекта - СОС с идентификатори, над обекта - СОС с идентификатори, които идеални части са предмет на договор за

покупко-продажба, обективиран в НА № .., т. ..по описа на СВ – С. за 2021 г., сключен от ответницата Е. Б. Р. с ЕГН *****, родена на г., гражданин на Р. ф., с паспорт №, изд. на 28.04.2021 г. от МВД 0640 – Р. ф., валиден до 28.04.2026 г., от една страна в качеството на продавач, и К. Р. В. с ЕГН ***** от гр. С., ул. „Д.“ № .., ет. ., ап. ..от друга страна в качеството на купувач, при уговорена продажна цена в размер на 12500 лв. (дванадесет хиляди и петстотин лв.), която сума Д. А. П. следва да заплати на К. Р. В. в едномесечен срок от влизане на решението в сила.

При неплащане на продажната цена в посочения по – горе едномесечен срок съдебното решение ще се счита обезсилено по право.

ОСЪЖДА Е. Б. Р. с ЕГН *****, родена на г., гражданин на Р. ф., с паспорт №, изд. на 28.04.2021 г. от МВД 0640 – Р. ф., валиден до 28.04.2026 г., да заплати на Д. А. П. с ЕГН ***** от гр. С., ул. „Д. № 1...“, вх. ., ет. ., ап. ..направените по делото разноси съразмерно на уважената част от исковите в размер на 55,57 лв. (петдесет и пет лв. и 57 ст.) за държавна такса, 666,66 лв. (шестстотин шестдесет и шест лв. и 66 ст.) за адвокатски хонорар, 400 лв. (четиристотин лв.) за особен представител, 3,33 лв. (три лв. и 33 ст.) за съдебни удостоверения и 4,17 лв. (четири лв. и 17 ст.) за вписване на исковата молба, като ОТХВЪРЛЯ искането на ищеца за присъждане на разноси над така посочените суми.

ОСЪЖДА К. Р. В. с ЕГН ***** от гр. С., ул. „Д.“ № ..., ет. ., ап. ..да заплати на Д. А. П. с ЕГН ***** от гр. С..., ул. „Д...“ № ..., вх. ., ет. ., ап. ..направените по делото разноси съразмерно на уважената част от исковите в размер на 55,57 лв. (петдесет и пет лв. и 57 ст.) за държавна такса, 666,66 лв. (шестстотин шестдесет и шест лв. и 66 ст.) за адвокатски хонорар, 3,33 лв. (три лв. и 33 ст.) за съдебни удостоверения и 4,17 лв. (четири лв. и 17 ст.) за вписване на исковата молба, като ОТХВЪРЛЯ искането на ищеца за присъждане на разноси над така посочените суми.

ОСЪЖДА Д. А. П. с ЕГН ***** от гр. С..., ул. „Д.“ № ..., вх. ., ет. ., ап. ..да заплати на К. Р. В. с ЕГН ***** от гр. С., ул. „Д.“ № ..., ет. ., ап. ..направените по делото разноси съразмерно на отхвърлената част от исковите в размер на 100 лв. (сто лв.) за адвокатски хонорар и 1,66 лв. (един лв. и 66 ст.) за съдебно удостоверение, като ОТХВЪРЛЯ искането на ответника за присъждане на разноси над така посочените суми.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Силистренски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването.

Съдия при Районен съд – Силистра: _____